

Įvyko pirmasis lietuviško darželio užsiemimas

Pirmasis lietuviško darželio "Ratas" užsiemimas - apie Lietuvos nepriklausomybės dieną

Vasario 17 dieną, šaltą, bet saulėtą žiemos sekmadienį įvyko **pirmoji darželio "Ratas" pamokėlė**. Susirinko dešimt vaikučių ir kur kas daugiau tėvelių. Minėjome Lietuvos nepriklausomybės dieną – oho, sunki tema dvimečiams, trimečiams, keturmečiams ir net penkiamečiams... Kad užduotis iš karto nepasirodytų per daug sudėtinga, pradėjome nuo žaidimų. Vaikeliai, tėveliai ir mokytojos – visi žaidėme žaidimus Ratas ir Jurgeli meistrėli. Šį kartą vaikučiai jau buvo drąsesni nei darželio atidarymo metu – jau užtikrinčiau kumšteliais kalė ratą ir atsisėdę juo važiavo, jau ryžtingiau ėjo į Jurgelio ratelio vidurį kitų vaikų mokyti, bet, žinoma, dar neapsieita be aktyvaus tėvelių raginimo.

Pažaidę jau ėmėmės rimtų mokslų. Kur, vaikeliai, gyvena jūsų seneliai? – klausė mokytoja. Kiek padvejoję, pasukioję galvas, pasitarę su tėveliais arba tiesiog jų paklausę kai kurie vaikučiai atsakė, kad Lietuvoj. Kiti tėvelių padedami net prisiminė, kuriame Lietuvos mieste gyvena seneliai. Pažiūrėję į Lietuvos žemėlapi, paieškoję tų miestų ir miestelių, visi mėginome pasakyti žodį L-I-E-T-U-V-A – ir garsiai, ir tyliai, ir pašnibždom, ir visi, ir po vieną, ir plodami rankomis. Po to aiškinomės, ar esame lietuviai, sutikome su tuo, kad esame ir mokėmės pasakyti žodžius L-I-E-T-U-V-I-S ir L-I-E-T-U-V-Ė. Tuomet kalbėjome apie dabartinį Lietuvos valdovą - prezidentą, po to sužinojom, kad senovėj Lietuvos valdovas buvo K-U-N-I-G-A-I-K-Š-T-I-S, kuris turėjo žirgą, kardą, šarvus, ir karūną, jis buvo tikras riteris. Paveikslukuose kunigaikštis Gediminas kai kam pasirodė toks rūstus, net piktas. Tuomet atėjo laikas aptarti Lietuvos herbą V-Y-T-I, ant kurio pavaizduotas riteris, tikriausiai kunigaikštis. Po pietų vaikai su dideliu įkvėpimu herbą spalvino. Kadangi nenumaldomai artinosi pietų valanda ir pavargę bei išalkę vaikai jau nebenustygo vietoje, tėvelius pakvietėme vaikams parodyti, ką jie moka ir sugiedoti Lietuvos Respublikos himną. Mums itin pasisekė, nes Simono tėtis Pierre Kaufmann buvo atsivežęs klarnetą, kuriuo mums pritarė. Himnas nuskambėjo iš tiesų pakiliai ir muzikaliai. Jokių abejonių neliko – tėveliai – tikri ir geri L-I-E-T-U-V-I-A-I, dabar visi turim pasistengti, kad tokiais taptų ir vaikai.

Pasistiprinę suneštiniais pietumis, naudojomės proga, kad turime klarnetą ir mokėmės vabaliukų dainelę. Paropinėję tarp žolių, pakraipinėję ūsą ir pamažu pačiužinėję per lietų, toliau spalvinome Vytį ir, mamoms plaunant indus bei tvarkant stalus, klausėmės Vilniaus įkūrimo legendos. Po jos pavargę, bet laimingi skirstėmės į namus.